

יום השמיני (למלואים)	יום הכפורים
<p>(ב) ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יקוק:</p> <p>(ג) ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה:</p> <p>(ד) ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יקוק ומנחה בלולה בשמן כהיום יקוק נראה אליכם:</p>	<p>(א) בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה:</p> <p>(ד) כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף ובגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו וילבשם:</p> <p>(ה) ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה:</p> <p>(ו) והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו:</p>

מוספין בחומש פקודים

יום הכפורים	ראש השנה	שבועות	שמיני עצרת	סוכות
<p>(ז) ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו:</p> <p>(ח) והקרבתם עלה ליקוק ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם:</p> <p>(ט) ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל האחד:</p> <p>(י) עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים:</p> <p>(יא) שעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונספיהם: פ</p>	<p>(א) ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם:</p> <p>(ב) ועשיתם עלה לריח ניחח ליקוק פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים:</p> <p>(ג) ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל:</p> <p>(ד) ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים:</p> <p>(ה) ושעיר עזים אחד חטאת לכפר עליכם:</p> <p>(ו) מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונספיהם כמשפטם לריח ניחח אשה ליקוק: o</p>	<p>(כו) וביום הכפורים בהקריבכם מנחה חדשה ליקוק בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו:</p> <p>(כז) והקרבתם עולה לריח ניחח ליקוק פרים בני בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה:</p> <p>(כח) ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד:</p> <p>(כט) עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים:</p> <p>(ל) שעיר עזים אחד לכפר עליכם:</p> <p>(לא) מלבד עלת התמיד ומנחתה ותעשו תמימים יהיו לכם ונספיהם: פ</p>	<p>(לה) ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו:</p> <p>(לו) והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליקוק פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים:</p> <p>(לז) מנחתם ונספיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט:</p> <p>(לח) ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספה:</p> <p>(לט) אלה תעשו ליקוק במועדיכם לבד מנדריכם ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחותיכם ולנספיהם ולשלמיכם:</p>	<p>(יב) ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו ויחגתם חג ליקוק שבעת ימים:</p> <p>(יג) והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליקוק פרים בני בקר שלשה עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים יהיו:</p> <p>(יד) ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשרנים לאיל האחד לשני האילים:</p> <p>(טו) ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר כבשים:</p> <p>(טז) ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספה:</p>
חובת היום				
<p>(א) בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה:</p> <p>(ד) כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף ובגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו וילבשם:</p> <p>(ה) ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה:</p> <p>רבי אומר איל אחד הוא האמור כאן הוא האמור בחומש פקודים רב"ש אומר שני אילים הם אחד האמור כאן ואחד בחומש פקודים</p>	<p>(ז) ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל האחד:</p> <p>(י) עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים:</p> <p>(יא) שעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונספיהם: פ</p>	<p>(ז) ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתיים שני עשרנים סלת תהינה חמץ תאפינה בפורים ליקוק:</p> <p>(יח) והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד ואילים שנים יהיו עלה ליקוק ומנחתם ונספיהם אשה ריח ניחח ליקוק:</p> <p>(יט) ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים:</p> <p>(כ) והניף הפהן אתם על לחם הכפרים תנופה לפני יקוק על שני כבשים קדש יהיו ליקוק לפהן:</p> <p>רע"א: יכול הן הן כבשים האמורים כאן הן כבשים האמורים בחומש הפקודים? בחומש הפקודים? ...כשאתה מגיע אצל פרים ואילים אינן הן, אלא הללו באין בגלל עצמן והללו באין בגלל לחם (מנחות מה):</p>	<p>(לה) ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו:</p> <p>(לו) והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליקוק פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים:</p> <p>(לז) מנחתם ונספיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט:</p> <p>(לח) ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספה:</p> <p>(לט) אלה תעשו ליקוק במועדיכם לבד מנדריכם ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחותיכם ולנספיהם ולשלמיכם:</p>	<p>(יב) ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו ויחגתם חג ליקוק שבעת ימים:</p> <p>(יג) והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליקוק פרים בני בקר שלשה עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים יהיו:</p> <p>(יד) ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשרנים לאיל האחד לשני האילים:</p> <p>(טו) ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר כבשים:</p> <p>(טז) ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספה:</p>

ויקרא פרק י' – מיתת נדב ואביהוא

- (א) ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחבתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקריבו לפני יקוק אש זרה אשר לא צוה אתם :
 (ב) ותצא אש מלפני יקוק ותאכל אותם וימתו לפני יקוק :

ויקרא פרק טז – חובת היום של יום הכפורים

- (א) וידבר יקוק אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבנתם לפני יקוק וימתו :
 (ב) ויאמר יקוק אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל נבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארון ולא ימות פי בעונן ארצה על הכפרת :
 (ג) בזאת נבא אהרן אל הקדש בכפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה :
 (ד) כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם :
 (ה) ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה :
 (ו) והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו :
 (ז) ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יקוק פתח אהל מועד :
 (ח) ונתן אהרן על שני השעירים גרלות גורל אחד ליקוק וגורל אחד לעזאזל :
 (ט) והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליקוק ועשהו חטאת :
 (י) והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יקוק לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה :
 (יא) והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו :
 (יב) ולקח מלא המחטה גחלי אש מעל המזבח מלפני יקוק ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת :
 (יג) ונתן את הקטרת על האש לפני יקוק וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות :
 (יד) ולקח מדם הפר והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת נזה שבע פעמים מן הדם באצבעו :
 (טו) ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת :
 (טז) וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם :
 (יז) וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל :
 (יח) ויצא אל המזבח אשר לפני יקוק וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב :
 (יט) והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל :
 (כ) וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי :
 (כא) וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר החי והתנדוה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה :
 (כב) ונשא השעיר עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר :
 (כג) ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם :
 (כד) ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם :
 (כה) ואת חלב החטאת וקטיר המזבח :
 (כו) והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה :
 (כז) ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוציא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את ערתם ואת בשרם ואת פרשם :
 (כח) והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה :
 (כט) והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר והגר בתוככם :
 (ל) כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יקוק תטהרו :
 (לא) שבת שבתון היא לכם וענייתם את נפשתיכם חקת עולם :
 (לב) וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הבד בגדי הקדש :
 (לג) וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח וכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל וכפר :
 (לד) והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יקוק את משה : פ

במדבר פרק כט – מוסף של יום הכפורים

- (א) ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם :
 (ב) ועשיתם עלה לריח ניחח ליקוק פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים :
 (ג) ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים לפר שני עשרונים לאיל :
 (ד) ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים :
 (ה) ושעיר עזים אחד חטאת לכפר עליכם :
 (ו) מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח אשר ליקוק :
 (ז) ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם וענייתם את נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו :
 (ח) והקרבנתם עלה ליקוק ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם :
 (ט) ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים לפר שני עשרונים לאיל האחד :
 (י) עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים :
 (יא) שעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם : פ

ויקרא פרק ז – סכום פרישות הקרבנות

(ז) זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלוואים ולזבח השלמים :

(ח) אשר צנה יקוק את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליקוק במדבר סיני : פ

ויקרא פרק ח – ז' ימי המלוואים

(ג) ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם פי שבעת ימים ימלא את ידכם :

(ד) כאשר עשה ביום הזה צנה יקוק לעשות לכפר עליכם :

(ה) ופתח אהל מועד תשבנו יומם ולילה שבעת ימים ושמתם את משמרת יקוק ולא תמותו כי כן צויתי :

(ו) ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צנה יקוק ביד משה : o

ויקרא פרק ט – יום השמיני של המלוואים

(א) ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל :

(ב) ויאמר אל אהרן קח לד עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרב לפני יקוק :

(ג) ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימם לעלה :

(ד) ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יקוק ומנחה בלולה בשמן פי היום יקוק נראה אליכם :

(ה) ויחוו את אשר צנה משה אל בני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יקוק :

(ו) ויאמר משה זה הדבר אשר צנה יקוק תעשו וירא אליכם כבוד יקוק :

(ז) ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צנה יקוק :

(ח) ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו :

(ט) ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח :

(י) ואת החלב ואת הכלית ואת היתרת מן הכבד מן החטאת הקטיר המזבחה כאשר צנה יקוק את משה :

(יא) ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למנחה :

(יב) וישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקוהו על המזבח סביב :

(יג) ואת העלה המציאו אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח :

(יד) וירחץ את הקרב ואת הכרעים ויקטר על העלה המזבחה :

(טו) ויקרב את קרבן העם ויחט את שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ויחטאהו כראשון :

(טז) ויקרב את העלה ויעשה כמשפט :

(יז) ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר :

(יח) וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את הדם אליו ויזרקוהו על המזבח סביב :

(יט) ואת החלבים מן השור ומו האיל האלה והמכסה והכלית ויתרת הכבד :

(כ) וישימו את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה :

(כא) ואת החזות ואת שוק הימין הנקי אהרן תנופה לפני יקוק כאשר צנה משה :

(כב) וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים :

(כג) ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם וירא כבוד יקוק אל כל העם :

(כד) ותצא אש מלפני יקוק ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים וירא כל העם ויראו ויפלו על פניהם :

ויקרא פרק כג – חובת היום של שבועות

(י) וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהיינה :

(יא) עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליקוק :

(יב) ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתיים שני עשרונים סלת תהיינה חמץ תאפינה בפורים ליקוק :

(יג) והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמימם בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליקוק ומנחתם ונספיהם אשה ריח ניחח ליקוק :

(יד) ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים :

(טו) והניף הכהן אתם על לחם הבכרים תנופה לפני יקוק על שני כבשים קדש יהיו ליקוק לכהן :

(טז) ויקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו חקת עולם בכל מושבתיכם לדרתיכם :

(יז) ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדה בקצרך ולקט קצירך ולגר תעזב אתם אני יקוק אלהיכם : o

במדבר פרק כח – מוסף של שבועות

(א) וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליקוק בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו :

(ב) והקרבתם עולה לריח ניחח ליקוק פרים בני בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה :

(ג) ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים לפר האחד שני עשרונים לאיל האחד :

(ד) עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים :

(ה) שעיר עזים אחד לכפר עליכם :

(ו) מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימם יהיו לכם ונספיהם : פ

במדבר פרק כט - מוסף של ראש השנה

- (א) **וּבַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֲדָשׁ מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם :**
 (ב) **וְעֲשִׂיתֶם עִלָּה לְרִיחַ נִיחֹחַ לִיקוֹק פֶּר בֶּן בָּקָר אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שְׁבַעַת תְּמִימִם :**
 (ג) **וּמִנְחֹתֶם סֹלֶת בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִינִים לֶפֶר שְׁנֵי עֶשְׂרִינִים לְאֵיל :**
 (ד) **וְעֲשִׂרוֹן אֶחָד לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׂים :**
 (ה) **וְשֹׁעִיר עִזִּים אֶחָד חֲטָאת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם :**
 (ו) **מִלֶּבֶד עֹלֹת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֹלֹת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵיהֶם כְּמִשְׁפָּטֶם לְרִיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה לִיקוֹק :** o

במדבר פרק כט - מוסף של יום א' דסוכות

- (יב) **וּבַחֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵי יוֹם לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְחֻגְתֶּם חֹג לִיקוֹק שְׁבַעַת יָמִים :**
 (יג) **וְהִקְרַבְתֶּם עִלָּה אֲשֶׁה רִיחַ נִיחֹחַ לִיקוֹק פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִינִים אֵילִם שְׁנֵים כִּבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי תְּמִימִם יִהְיוּ :**
 (יד) **וּמִנְחֹתֶם סֹלֶת בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִינִים לֶפֶר הָאֶחָד לְשִׁבְעַת עֶשְׂרִינִים לְאֵיל הָאֶחָד לְשְׁנֵי הָאֵילִם :**
 (טו) **וְעֲשִׂרוֹן עֲשִׂרוֹן לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד לְאַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי כִבְשִׂים :**
 (טז) **וְשֹׁעִיר עִזִּים אֶחָד חֲטָאת מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּה :** o

במדבר פרק כט - מוסף של שמיני עצרת

- (לה) **בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֵרֹת תִּהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ :**
 (לו) **וְהִקְרַבְתֶּם עִלָּה אֲשֶׁה רִיחַ נִיחֹחַ לִיקוֹק פֶּר אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שְׁבַעַת תְּמִימִם :**
 (לז) **מִנְחֹתֶם וְנִסְכֵיהֶם לֶפֶר לְאֵיל וְלִכְבְּשִׂים בְּמִסְפָּרִם כְּמִשְׁפָּט :**
 (לח) **וְשֹׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּה :**
 (לט) **אֵלֶּה תַעֲשׂוּ לִיקוֹק בְּמוֹעֲדֵיכֶם לְבַד מִנְדְרֵיכֶם וְנִדְבַתֵּיכֶם לְעֹלֹתֵיכֶם וּלְמִנְחֹתֵיכֶם וּלְנִסְכֵיכֶם וּלְשִׁלְמֵיכֶם :**

במדבר פרק יט - פרה אדומה

- (א) **וַיְדַבֵּר יְקוֹק אֶל מֹשֶׁה וְאֵל אַהֲרֹן לֵאמֹר :**
 (ב) **זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה יְקוֹק לְאִמֹר דָּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוֹם אֲשֶׁר לֹא עָלָה עֲלֶיהָ עַל :**
 (ג) **וַתִּתֶּם אֹתָהּ אֶל אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשַׁחַט אֹתָהּ לִפְנֵי :**
 (ד) **וְלָקַח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן מִדָּמָה בְּאֶצְבָּעוֹ וְהִזָּה אֶל נֶחֱכ פָּנָי אֶהֱל מוֹעֵד מִדָּמָה שְׁבַע פְּעָמִים :**
 (ה) **וְשָׂרַף אֶת הַפָּרָה לְעֵינָיו אֶת עֶרְוָה וְאֶת בְּשָׂרָהּ וְאֶת דָּמָה עַל פְּרִשָּׁה יִשְׂרָף :**
 (ו) **וְלָקַח הַכֹּהֵן עֵץ אֲרָז וְאֲזוּב וְשְׁנֵי תוֹלְעֹת וְהִשְׁלִיךְ אֵל תוֹךְ שְׂרַפַת הַפָּרָה :**
 (ז) **וַיִּכְבֶּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרַחֵץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֵר יָבֵא אֶל הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן עַד הָעֶרֶב :**
 (ח) **וְהִשְׂרָף אֹתָהּ וַיִּכְבֶּס בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרַחֵץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעֶרֶב :**
 (ט) **וְאַסֹּף אִישׁ טְהוֹר אֶת אֶפְרַיִם הַפָּרָה וְהַנִּיחַ מַחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמִקְוֹם טְהוֹר וְהִיטָה לְעֵדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמַרְתָּ לְמִי נִדָּה חֲטָאת הוּא :**
 (י) **וַיִּכְבֶּס הָאִסֹּף אֶת אֶפְרַיִם הַפָּרָה אֶת בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד הָעֶרֶב וְהִיטָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְרַם הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם :**
 (יא) **הִנֵּגַע בְּמַת לְכָל נֶפֶשׁ אָדָם וְטָמֵא שְׁבַעַת יָמִים :**
 (יב) **הוּא יִתְחַטֵּא בּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִטְהַר וְאִם לֹא יִתְחַטֵּא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהַר :**
 (יג) **כָּל הִנֵּגַע בְּמַת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר יָמוּת וְלֹא יִתְחַטֵּא אֶת מִשְׁכָּנוֹ יְקוֹק טָמֵא וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מִי נִדָּה לֹא זָרַק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טָמֵא אֲתוֹ בּוֹ :**
 (יד) **זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֶהֱל כָּל הַבָּא אֶל הָאֶהֱל וְכָל אֲשֶׁר בְּאֶהֱל יִטָּמֵא שְׁבַעַת יָמִים :**
 (טו) **וְכָל כְּלֵי פְתוּחַ אֲשֶׁר אֵין צָמִיד פְּתִיל עָלָיו טָמֵא הוּא :**
 (טז) **וְכָל אֲשֶׁר יִגַּע עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה בְּחִלּל חֶרֶב אוֹ בְּמַת אוֹ בְּעֶצֶם אָדָם אוֹ בְּקִבְרָה יִטָּמֵא שְׁבַעַת יָמִים :**
 (יז) **וְלִקְחוּ לְטָמֵא מִעֵפֶר שְׂרַפַת חֲטָאת וְנָתַן עָלָיו מִיִּם חַיִּים אֵל כְּלֵי :**
 (יח) **וְלָקַח אֲזוּב וְטָבַל בַּמַּיִם אִישׁ טְהוֹר וְהִזָּה עַל הָאֶהֱל וְעַל כָּל הַכְּלִים וְעַל הַנֶּפֶשׁוֹת אֲשֶׁר הֵיוּ שָׁם וְעַל הִנֵּגַע בְּעֶצֶם אוֹ בְּחִלּל אוֹ בְּמַת אוֹ בְּקִבְרָה :**
 (יט) **וְהִזָּה הַטְּהוֹר עַל הַטָּמֵא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְחֲטָאוּ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְטָהַר בְּעֶרֶב :**
 (כ) **וְאִישׁ אֲשֶׁר יִטָּמֵא וְלֹא יִתְחַטֵּא וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִתּוֹךְ הַקְּהָל כִּי אֶת מִקְדָּשׁ יְקוֹק טָמֵא מִי נִדָּה לֹא זָרַק עָלָיו טָמֵא הוּא :**
 (כא) **וְהִיטָה לָהֶם לְחֻקַּת עוֹלָם וּמִזֶּה מִי הַנִּדָּה יִכְבֶּס בְּגָדָיו וְהִנֵּגַע בְּמִי הַנִּדָּה יִטָּמֵא עַד הָעֶרֶב :**
 (כב) **וְכָל אֲשֶׁר יִגַּע בּוֹ הַטָּמֵא יִטָּמֵא וְהִנֵּגַע תִּטָּמֵא עַד הָעֶרֶב :** p

רמב"ן שמות פרק כה

וּסוּד הַמִּשְׁכָּן הוּא, שִׁיחָהּ הַכְּבוֹד אֲשֶׁר שָׁכַן עַל הַר סִינַי שׁוֹכֵן עָלָיו בְּנִסְתֵּר. וְכִמוּ שֶׁנֶּאֱמַר שָׁם (לְעִיל כַּד טז) וַיִּשְׁכֵּן כְּבוֹד ה' עַל הַר סִינַי, וְכִתִּיב (דְּבָרִים ה' כ"א) הֵן הָרָאנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת כְּבוֹדוֹ וְאֵת גְּדוּלוֹ, כֵּן כָּתוּב בְּמִשְׁכַּן וְכְבוֹד ה' מָלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן (לְהִלֵּן מ' לד). וְהַזְכִּיר בְּמִשְׁכַּן שְׁנֵי פְעָמִים וְכְבוֹד ה' מָלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן, כִּנְגִיד "אֶת כְּבוֹדוֹ וְאֵת גְּדוּלוֹ". וְהִיא בְּמִשְׁכַּן תְּמִיד עִם יִשְׂרָאֵל הַכְּבוֹד שֶׁנֶּרְאָה לָהֶם בְּהַר סִינַי. וּבָבֵא מִשָּׁה הִיא אֵלָיו הַדְּבָרִים אֲשֶׁר נִדְבַר לוֹ בְּהַר סִינַי...